

♦ Po e z i y a

Xatirə FƏRƏCLİ

BELƏCƏ BURAXIB

Dəli bir istək var canımda indi,
Baş alıb harasa getməyim gəlir.
Mən gec öyrəşənəm, çətin tərk edən,
Bəs nədir bu istək -- içimi dəlir.

Beləcə, buraxıb
bulanıqlığı
Hansı nisgilimi ovudub gedim?
Yerində boğulan diləklərimi
Necə yola verib, təsəlli edim?

Alıb ürəyimi, alıb başımı,
Bu yüklə özümə yer tapım harda?
Varmı elə bir yer, elə bir aləm
Məni çəkə bilsin, əriyim orda?!

* * *

darıxmağın daşın atdim,
daha darıxan deyiləm.
o ilan soyuqluğunu
sinəmə sıxan deyiləm.

tapınmışdım bir diləyə,
kürüyb verdim küləyə.
bir dərdi də bu ürəyə
yükleyib yışan deyiləm.

itirdiyini hələ sən
çətin anlaya biləsən.
çıx get, getməyə tələsən,
arxanca baxan deyiləm.

* * *

Əsir düşən qızçıqaz,
böyüdün... ağrı-agrı...
lənət oxudunmu heç
gəldiyin dünyaya,
doğulduğun günə,
lənət oxudunmu heç
səni qadın cinsində dünyaya gətirənə?

əsir düşən qızçıqaz,
böyüdün... göynək-göynək...
heç qıy vurub qopdunmu
çığırtıyla özündən,
qəlbindən axan qanlar
nifrət-nifrət
töküldümü gözündən,
bəbəyindən,
uzatdırımı əlini
yapışmağa
Yaradanın ətəyindən?

Əsir düşən qızçıqaz,
bu nə ömür sənə düşdü
bu əsrə, bu zamanda...
...saçlarının ucunacan
yanmamış yeri qaldı
səni doğan ananın?
əgər sağsa, əgər canı üstündəysə
yanğısının tüstüsündən
his bağladı, göyün üzü qaraldı,
ölkə, vətən işğaldan yox
sənə görə kiçildi,
sənə görə daraldı...

BİR ÇİYİN TAPMADIM

Bunu da adlayıb keçərəm, əlbət,
Çox da ki, hər ağrı bir sevinc alar.
Bircə dəfə sınar, ürək sindisa,
Bir daha nə sınar, nə də qəhr olar.

Mən nələr adlayıb, nələrdən keçib
 Neçə firtinalar
 fırladıb gəldim,
 Çəkilməz dərdlərin qatlayıb dizin,
 Ağır
 ağrıları
 aldadıb gəldim.

Ürəklər sindirib,
 diləklər qırıb,
 Bir çiyin tapmadım başımı qoyam.
 Çəkimdən ağıram, boyumdan böyük,
 Mən belə bədbəxtəm, neyləyim, buyam.

* * *

Bir nağıl uydurmuşdum
 elə nağılmış, demə,
 dinləməli ürək yox,
 ancaq ağılmış, demə.

demə
 nağıl dünyada
 elə nağıl olmaq var.
 götür hazır nağılı,
 hara istəsən apar.

uydurani anlatma,
 çətin kimsə anlaya.
 qurduğum bu nağılda
 nə daş oldum, nə qaya.

ürək-ürək qalanıb,
 ürək-ürək də söndüm.
 sanki,
 mən bu dünyaya
 ürək adlı bir yükdüm.

